

mange andre Forhold at tage i Betragtning. Som sagt, indtil jeg faar en nøjagtig Udtalelse fra Slagterierne, maa jeg gaa ud fra, at den Tabel, jeg har faaet, i alt væsentligt er rigtig.

Det ærede Medlem udtalte saa om Pengenes Anvendelse, at han ikke vilde være med til at stille en Skueret for Landbruget. Se, det var jo en ganske anden Motivering end den, det ærede Medlem først fremsatte, thi først fremsatte han den Opfattelse, at Landbruget ikke skulde modtage Støtte, derfor vilde han ikke være med til Lovforslaget, men nu syntes det nærmest at være, fordi det ærede Medlem mente, at Lovforslaget ingen Støtte var, at han ikke vilde være med. Her maa jeg berolige det ærede Medlem med, at naar han regner med, at det, jeg har tænkt mig, at Loven om Fragtskatten skulde indbringe, var 13 Mill. Kr., er det ganske vildfarende. Saa vidt jeg erindrer, har jeg ikke nævnt noget Tal, men jeg tror, at Ordføreren for det ærede Medlems Parti har antydnet, at det, Loven var tænkt at skulle bringe med de daværende Fragtsatser, var 20—24 Mill. Kr., og at det ærede Medlems Parti var villigt til at gaa ind paa, at det ikke skulde forringes. Jeg tror ogsaa, at det ligger nærmere ved, hvad Loven med de daværende Fragtsatser vilde bringe; med de nuværende Fragtsatser vil den naturligvis bringe betydeligt mere. Og navnlig vilde jeg finde det fuldt berettiget, hvis Afgiftsstyret for forskellige af de Ruter, der er Tale om, benyttede Lejligheden til at forringe det afgiftsfrie Beløb paa Grund af den Stigning af Fragterne, der har fundet Sted. Altsaa, hvis det er den Bekymring, at Loven ikke skal give tilstrækkeligt, som det ærede Medlem beherskes af, har han gode Midler til at imødegaa dette ved at bistaa mig paa bedste Maade med, at Loven kommer til at yde tilstrækkeligt.

Det ærede Medlem sagde med Hensyn til Spørgsmaalet om Virkningen for Flæskeproduktionen for det lille Landbrug, at det var det lille Landbrugs Forurettelse, han beklagede. Men hvis det var rigtigt, at det lille Landbrug af Hensyn til den store Betydning, det har for hele Befolkningen, at Flæskepriserne er lave her i Landet, har været Genstand for nogen Forurettelse — det er jo ikke en Anskuelse, som deles af det lille Landbrug i Almindelighed —, men hvis det nu var rigtigt, hvor kan det saa være, at det ærede Medlem ikke vil være med til at

virke hen til, at Raastofferne for det lille Landbrugs Flæskeproduktion bliver billigere at faa? Thi det er jo dette, Lovforslaget tilsigter, at skabe Mulighed for, at de ved Fragterne forhøjede Majspriser bliver billigere for Producenterne; og hvis Forholdene ikke tillader at nedsætte al Majs tilstrækkeligt, saa vil der jo være Mulighed for at sørge for, at i alt Fald det første Forbrug, som enhver Producent faar, nedsættes, saa at det kun bliver de Producenter, der anvender større Kvantiteter af Majs, som ikke faar Lettelse paa den sidste Del af deres Forbrug. Det ærede Medlem vilde opretholde, at Flæskeproduktionen nu var gunstigere stillet, end den havde været fra 1. August 1914 til Maj 1915. Det ærede Medlem har nævnt en Tid, hvor Flæskeproduktionen tidligere ikke var heldigt stillet. Det er rigtigt; men Maksimalpriserne er jo først indtraadt i 1915, og de blev fastsat paa Grund af, at Flæskeproduktionens Kaar den Gang var blevet bedre, og fordi Udsigterne overhovedet den Gang var til stadig stigende Priser ude i Verden og faldende Majspriser. Begge Tilfælde indtraf, da Maksimalprisen var fastsat. Prisen paa det engelske Marked steg og steg, og Priserne paa Majs gik nedad. Medens hele den Bevægelse foregik, klagede imidlertid mangfoldige af det ærede Medlems Meningsfæller, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem har været med i dette Klagekor. Men nu, da Bevægelsen gaar i modsat Retning, da Flæskepriserne falder og Majspriserne stiger, vender det ærede Medlem pludselig rundt og siger, at Produktionen er lønnende. Jeg tror, at man efterhaanden ude i Landet maa faa en lidt ejendommelig Opfattelse af, hvad det er for en økonomisk Agitation, som drives fra visse Sider af det ærede Medlems Parti.

Til det ærede Medlem, som er Formand for det konservative Folkeparti (Piper), skal jeg udtale en Tak, fordi han har villet optage Forhandlingen paa Grundlag af den udeblevne Ordførers (Hey) Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at den ærede Ordfører havde tilsagt Mænd til et Møde i Dag. Ja, jeg kan ikke andet end beklage det; jeg har ogsaa tilsagt Mænd til et Møde i Dag, men jeg befinder mig dog her. Det ærede Medlem var, det skal jeg erkende, vanskeligt stillet; det er aldrig let at skulle træde ind i en andens Tankegang og fortsætte den, og det forklarer formodentlig, at det ærede Medlem heller ikke helt har forstaaet,